

(s. 74). Tu můžeme doplnit ještě Dvořákovou definicí „scénická forma existence výtvarného díla anebo výtvarné dílo v akci, v proměně“ (s. 80).

Vzhledem k tomu, že z divadla nezbylo nic, musíme stejně sestavovateli poděkovat za to, že se pokusil zachránit vše, co se zachránit dá. Chybí tu snad jen údaje o členech a spolupracovnících Kolotoče, kteří jsou uvedeni v seznamu na s. 252. Ale možná si je vygooglujeme.

Bibliografie:

- DVOŘÁK, Jan (ed.). 2010. *Výtvarné divadlo Kolotoč. K tématu vizuálního divadla v českých zemích*. Praha: Pražská scéna, 2010.
- ŠVEJDA, Martin. 2008. Pražská pětka knižně. *Divadelní revue*, roč. 19, 2008, č. 2, s. 70–74.

Libor Vodička /

Zdeněk Pilát: *Modrá lucerna. Kniha o kabaretu v Uherském Hradišti*

Dosud neznámou kapitolku z divadelního života města Uherské Hradiště ve své knize objevil a širokému publiku zpřístupnil místní učitel a novinář (roč. 1943). Pro mnohé jistě téma překvapivé, vždyť spojení kabaretu s Moravským Slováckem jen pamětníkům a skutečným znalcům asociuje událost poměrně nedávná (počátek osmdesátých let), kdy původně v ho-

telu Morava za pivo a večeri, posléze na Malé scéně Slováckého divadla, jistý Přemysl Rut, plní si ve městě svou vojenskou povinnost, inscenoval několik svých kabaretů k potěše své, svých divadelních přátel i měšťanského publika. Ovšem historie kabaretu v Uherském Hradišti je mnohem pestřejší a sahá do hlubších časových vrstev: Modrou lucernu je třeba hledat na počátku dvacátých let minulého století, kdy se v malém, zhruba pětitisícovém městě skupina kamarádů, kteří se znali ze studentských let a z dřívějšího účinkování v ochotnických divadlech, rozhodla založit vlastní kabaret. Inspirace je logická – svou roli sehrály dva pražské kabarety, Hašlerova Lucerna a Červená sedma. Ta zejména, neboť byla u místního publika velmi dobře známa ze svých několika turné po jihovýchodní Moravě.

Zdeněk Pilát líčí genezi vzniku této kabaretní scény, stejně jako její existenci, která trvala s přestávkami od roku 1918 až do roku 1937, kdy byla vymazána z rejstříku spolků, velmi čtivě a s osobním zaujetím. Teatrológ sice nejvíce postrádá pečlivé odkazy na jednotlivé prameny a výklad občas narušuje mírně „skákový“ způsob vyprávění, jenž předpokládá čtenářovu orientaci v prostředí a patrioticky nadšený přístup k regionálnímu kontextu, přesto se jedná o publikaci, která právě náš odborný horizont rozšiřuje a vynikajícím způsobem doplňuje, především pak v situaci, kdy v našem oboru zvolna rezonuje po-

znání, že po dlouhých obdobích dominantního zájmu o centra divadelního života (Praha, Brno) je čas obracet naši pozornost rovněž k různým „periferním“ tématům, ať již z hlediska časového, regionálního či žánrového.

Kniha o Modré lucerně je v nejlépeším slova smyslu poctivá, jak pro její informační hodnotu a objevnost, tak pro její krásu (ilustrace Zdeněk Targus Červinka, grafická úprava Tomáš Ježek). Vlastní text doplňují přetisky dokumentů, fotografií a dalších autentických materiálů, nechybí ani textové přílohy, ukázky dobových písní a textů z repertoáru Modré lucerny, dokonce i otištěný scénář „truchlohry o 10 výstupech pro oživlé marionety“ *Devět mordů vkunovskémlése*(1920)RudyKubička, jednoho ze zakladatelů a hlavních tvůrců.

Pro dnešního občana je sotva asi představitelné bohatství a diverzita divadelního života v Uherském Hradišti na počátku dvacátého století: Spolek divadelních ochotníků, Divadelní ochotnické sdružení, ochotnické divadlo při Sokolu, Klub přátel umění s jejich večery poezie, katolictví studenti s pověstnými hudebně-divadelními večírky... a pochopitelně pak zájezdy a hostování profesionálních divadelních společností... Jen tak můžeme pochopit, jaké kulturní „podloží“ vedlo k tomu, že roku 1945 zde mohlo vzniknout stále profesionální divadlo, které bez přerušení vývoje existuje dodnes a se svými více než osmi tisíci sezónními abonenty

patří bezesporu k těm divadlům, která nejlépe vytvářejí živý organismus se svým publikem. Ale o tom snad jindy a jinde.

PILÁT, Zdeněk. 2010. *Modrá lucerna. Kniha o kabaretu v Uherském Hradišti*. Uherské Hradiště: Spolek přátel literatury a Knihovna Bedřicha Beneše Buchlovana, 2010.

Žaneta Skálová /

Radoslava Schmelzová
(ed.): ***Divadlo v netradičním prostoru, performance a site specific – současná tendence***¹

Měkká vazba, neobvyklý čtvercový formát, kombinace šedé, černobílé a limetkově zelené barvy, tak se na první pohled představuje kniha *Divadlo v netradičním prostoru, performance a site specific – současná tendence*. V předmluvě Tomáše Žižky je objasněno, že kniha či spíše silnější sešit (249 stran) prezentuje úvodní publikaci k nově otevřenému bakalářskému studijnímu programu Divadelní tvorba v netradičních prostorech na DAMU Praha (program je součástí OP PA – Operační program Praha –

1 Do publikace svými texty přispěli: Václav Cílek, Benjamin Fragner, Miloslav Klíma, Michal Koleček, Martin Kukučka, Karel Makonj, Tomáš Ruller, Rudolf Šmíd, Pavel Štorek, Radoslava Schmelzová, Denisa Václavová, Tomáš Žizka.